

at det er ikke saa betydningsløst endda, der vil vindes ikke saa lidt alligevel ved Dækning eller Kompensation paa selve Toldloven. Der er et, vi have været enige om under alle Toldforhandlingerne, og jeg har aldrig hørt det modsatte, nemlig, at Nedsættelse i Beskyttelsen betyder ikke Nedgang for Statskassen. Naar vi regne en Nedsættelse af Beskyttelsen paa godt 2 Mill. Kr. paa Folketingets Kompensationsforslag, betyder det ikke en Nedgang for Statskassen med et tilsvarende Beløb, tværtimod kan det for forskellige Satsers Vedkommende betyde en Forhøjelse af Indtægt for Statskassen. Det er en Betragtning, vi altid have været enige i, jeg har sagt saa ofte, at de to Millioner behøve vi ikke at regne med som Afgang i Indtægten, Statskassen faar Indtægten alligevel, og jeg har faaet denne Udtalelse bekræftet fra mange Medlemmer af Flertallet. Det er et gammelt Princip, som er rigtigt, og som vi altid have regnet med, at Nedsættelser, naar vi for øvrigt beholde Rammerne tilbage, bevirke altid et forøget Forbrug og derigennem en forøget Indtægt for Statskassen. Endelig have vi holdt paa, at et vist Beløb skulde gaa ned uden at blive dækket, altsaa paa en vis udækket Nedgang. Der har den forrige Finansminister sagt, at han vilde gaa med til en udækket Nedgang af 1½ Million, og jeg tror, at den nuværende Finansminister har sagt noget lignende. Vi have holdt paa en højere udækket Nedgang, nemlig en 2—3 Mill. Kr. Dersom man nu tænkte sig en udækket Nedgang paa 2—3 Millioner og ikke tog Hensyn til Nedgangen paa Beskyttelsen, som jo ikke i nogen væsentlig Grad bliver en Nedgang for Statskassen, og tænkte sig forskellige Forhøjelser, som ere gennemførte i det Toldlovsforslag, som foreligger fra Folketinget, saa vilde der kunne opnaas en Nedsættelse paa adskillige af de vigtigste Genstande paa 5—6 Mill. Kr. alene ved en Kompensation paa selve Toldloven. Det er ikke rent at kimse ad, det er ikke aldeles betydningsløst. Ganske vist har Befolkningen Ret til at forlange og vente noget mere, men kan ikke mere naas, saa tager man det for Øjeblikket og forsøger siden at gaa videre.

Jeg skal indskrænke mig til disse Bemærkninger foreløbig og anbefale at stemme mod det Forslag til en Dagsorden, som ligger paa Tingets Bord.

J. Pedersen: Jeg ønsker ikke i større Omfang at gribe forstyrrende ind i den Turnering, som finder Sted mellem de to

ærede Ordførere, men jeg ønsker dog at sige et Par Ord paa mine nærmeste Meningsfællers og mine egne Vegne til Begrundelse af vor Afstemning.

Jeg nægter ikke, at det er med en vis Vemod, at jeg tager Ordet ved denne Begravelse. Naar jeg ser tilbage paa det omhyggelige Arbejde, som har været gjort for at forberede en Toldreform, og de lange og vidtløftige Forhandlinger, der gennem de tre sidste Aar ere førte i begge Rigsdagens Ting om Sagen, saa forekommer det mig, at den Afgørelse, vi nu staa lige over for, er overordentlig trist. Og den er det saa meget mere, som hele den Gænge, Arbejdet paa Toldrevisionen i den senere Tid er kommen ind i, synes at give Grund til at befrygte, at der i den nærmeste Fremtid ikke vil komme til at foreligge bedre Omstændigheder for Gennemførelsen af en Toldlov end de, der foreligge i Øjeblikket. For saa vidt er det kun mig en ringe Trøst, at det ærede Flertal i sin Motivering siger, at det kun er under de foreliggende Omstændigheder, man lægger Sagen til Side. Jeg kan ikke nægte, at jeg ligesom den ærede Ordfører for Flertallet (P. G. C. Jensen) maa lægge en Del Vægt paa de Udtalelser, der under Toldlovens Behandling ere fremkomne fra ledende Mænd i Folketingets Flertal. Den ærede Ordfører citerede en Del af disse Udtalelser. Jeg ved ikke, hvilket Indtryk de have gjort paa det ærede Medlem for 7de Kreds (Madsen-Mygdal), hvilket Indtryk det har gjort paa ham at høre den ærede Ordfører med Rette tage disse Udtalelser til Indtægt, hvad Indtryk det har gjort paa ham at høre disse for os gamle Medlemmer af Toldkommissionen særdeles velkendte Argumenter, som vi vare vante til at høre Dag ud og Dag ind under Forhandlingerne, uden at vi nogensinde have villet anerkende dem. Paa mig har det gjort et ganske ejendommeligt Indtryk. Jeg ved ikke, hvor vidt dette bunder i Folketingets Flertal, men der er Grund til at frygte for, at hvis vi i en nær Fremtid under andre Forhold faa Toldloven igen tagen op til Forhandling, kan man risikere en Afgørelse, som efter min Opfattelse langt fra svarer til, hvad der fra Demokratiets Side har været ønsket og forlangt i den sidste Menneskealder. — Det ærede 1ste Medlem for 7de Kreds (Madsen-Mygdal) sluttede med at give nogle Antydninger af, hvorledes en i sig selv hvilende Toldlov efter Omstændighederne kunde blive ganske antagelig. I og for sig kunde det være rigtigt, at det ærede Medlem gav saadanne Antydninger,